

V Niedziela Wielkiego Postu w roku C:

J 8,1-11

Dlaczego? Bo Bóg jest miłosierny, jest dobry, jest łaskawy. Tych nadzieja wystawia na niebezpieczeństwo. Rozpacz natomiast tych, którzy jeśli wpadną w ciężkie grzechy mniemają, iż nawet jako pokutnicy nie mogą już osiągnąć przebaczenia i że z całą pewnością przeznaczony jest im potępienie. Mówią tedy do siebie: Już jesteśmy potępieni. Dlaczego nie mamy czynić tego, co chcemy? Jesteśmy jak gladiatorzy na miecz wystawieni. Toteż ciężki jest stan zrozpaczonych: nie widzą już bowiem, czego by można się lękać, a niezmiernie o nich obawiać się trzeba. Tych rozpacz zabija, tamtych nadzieja. Należy się obawiać, aby cię nie zabiła nadzieja, i gdy bardzo pokładasz ufność w miłosierdziu, pod sąd popadasz. Trzeba się też znowu lękać, aby rozpacz cię nie straciła i gdy sądzisz, że nie mogą ci być darowane ciężkie grzechy, jakie popełniłeś, nie pokutujesz i ściągasz na siebie wyrok Mądrości jako sędziego. A ona powiedziała: „I ja śmiać się będę w waszym zatraceniu“ (Prz 1,26). Cóż więc czyni Pan z tymi, którym grozi ta podwójna choroba? Tym, którym zagraża nadzieja, tak mówi: „Nie odwręć się od Pana i nie odkładaj z dnia na dzień; nagle bowiem przyjdzie gniew Jego, a czasu pomsty zagubi cię“ (Syr 5,8 Vlg.). A co mówi tym, którym grozi rozpacz? „A któregokolwiek dnia bezbożny się nawróci, zapomnę o wszystkich nieprawościach jego“ (Ez 18,27). Dla tych więc, którym grozi rozpacz, przyrzekł port przebaczenia; dla tych zaś, którym nadzieja zagraża i odkładaniem nawrócenia się zwodzą, uczynił dzień śmierci niepewnym. Nie wiesz, kiedy nadejdzie dzień ostatni. Czy nie jesteś niewdzięczny mając dzień dzisiejszy, aby się poprawić? Chrystus powiedział więc do niewiasty: „I ja cię nie potępię“. Otrzymała bezpieczeństwo co do przeszłości, pozostała dalej w niepewności co do przyszłości. „I ja cię nie potępię“. Zgładziłem, co popełniła; zachowaj to, co nakazałem, abyś otrzymała to, co obiecałem.

Grzegorz z Narek

Błagamy usilnie z jękiem pełnym łez, z całej naszej duszy, o Stwórcę chwalebny, o Duchu niezniszczalny i niestworzony, wieczny i współczujący, Ty, który jesteś naszym orędownikiem poprzez błagania niewypowiedziane (Rz 8,26) u Ojca miłosiernego.

Ty, który czuwasz nad świętymi, oczyszczasz grzeszników i czynisz ich świątyniami, żyjącymi i ożywiający ku radości Twego Ojca na wysokościach, wyzwól nas od wszystkich czynów nieczystych, sprzeciwiających się Twojemu w nas zamieszkaniu, aby nie zostały w nas zgaszone wspaniałości Twojej łaski, które oświecają wzrok naszych oczu wewnętrznych.

Zostaliśmy wprawdzie pouczeni, że Ty z nami się łączysz dzięki modlitwom oraz nieskazitelnemu i świętemu postępowaniu.

A ponieważ Jeden z Trójcy ofiarował się za nas w ofierze, a inna Osoba przyjęła tę ofiarę i okazała nam swą łaskawość ze względu na krew dającą przebłaganie swojego Pierworodnego, racz więc przyjąć nasze błagania i przemienić nas w mieszkanie godne i dobrze przygotowane, abyśmy zasmakowali i mogli pożywać Baranka niebiańskiego i otrzymali bez kary i potępienia tę Manę, która daje życie nieśmiertelne i nowe zbawienie.

I aby przez ten ogień roztopiły się nasze winy, jak winy Proroka oczyszczone żagwią płonąca, zbliżane w kleszczach do jego wargi (Iz 6,5-7), aby wszędzie było głoszone Twoje współczucie tak, jak przez Syna jest głoszona słodkość Ojca.

On sprawił, że syn marnotrawny mógł otrzymać dziedzictwo ojca (Łk 15,11-31). On pozwolił kobietom złego prowadzenia zbliżyć się do królestwa niebieskiego (Łk 7,36-50; 8,2; J 4,1-41; 8,2-11) w błogosławieństwie sprawiedliwych; tak i ja jestem jednym z nich! Przyjmij mnie więc razem z nimi jak kogoś, kto bardzo potrzebuje Twojej łaskawości, a którego zbawiła Twoja łaska, odkupiła krew Chrystusowa, aby przez to wszędzie i zawsze rozpoznawano Twoje bóstwo i aby zawsze uznawano Twoją boskość, i aby wszędzie wychwalano ją w równej czci z Ojcem, chwalono w jednej woli, w jednej wszechwładzy.

Bo Twoje jest współczucie, moc, miłość ku ludziom i siła, i chwała na wieki wieków. Amen.

**Stronice te zawierają Słowa Pisma Świętego.
Dlatego powinny być uczczone i godnie traktowane!**

1. Jezus natomiast udał się na Górę Oliwną,
2. ale o brzasku zjawił się znów w świątyni. Cały lud schodził się do Niego, a On usiadłszy nauczał ich.
3. Wówczas uczeni w Piśmie i faryzeusze przyprowadzili do Niego kobietę którą pochwycono na cudzołóstwie, a postawiwszy ją pośrodku, powiedzieli do Niego:
4. Nauczycielu, tę kobietę dopiero pochwycono na cudzołóstwie.
5. W Prawie Mojżesz nakazał nam takie kamienować. A Ty co mówisz?
6. Mówili to wystawiając Go na próbę, aby mieli o co Go oskarżyć. Lecz Jezus nachyliwszy się pisał palcem po ziemi.
7. A kiedy w dalszym ciągu Go pytali, podniósł się i rzekł do nich: Kto z was jest bez grzechu, niech pierwszy rzuci na nią kamień.
8. I powtórnie nachyliwszy się pisał na ziemi.
9. Kiedy to usłyszeli, wszyscy jeden po drugim zaczęli odchodzić, poczynając od starszych, aż do ostatnich. Pozostał tylko Jezus i kobieta, stojąca na środku.
10. Wówczas Jezus podniósłszy się rzekł do niej: Kobieto, gdzież oni są? Nikt cię nie potępił?
11. A ona odrzekła: Nikt, Panie! Rzekł do niej Jezus: I Ja ciebie nie potępiam. - Idź, a od tej chwili już nie grzesz.

1-2 Jezus natomiast udał się na Górę Oliwną, ale o brzasku zjawił się znów w świątyni. Cały lud schodził się do Niego, a On usiadłszy nauczał ich.

J 4,34 Powiedział im Jezus: «Moim pokarmem jest wypełnić wolę Tego, który Mnie posłał, i wykonać Jego dzieło.

Koh 9,10 Każdego dzieła, które twa ręka napotka, podejmij się według twych sił! Bo nie ma żadnej czynności ni rozumienia, ani poznania, ani mądrości w Szeolu, do którego ty zdążasz.

Jr 25,3 «Począwszy od trzynastego roku panowania Jozjasza, syna Amona, króla judzkiego, aż do dnia dzisiejszego, przez dwadzieścia trzy lata kierował Pan słowo do mnie, ja zaś mówiłem do was niestrudzenie, a wy nie słuchaliście.

Jr 44,4-5 Mimo że posyłałem do was nieustannie wszystkich moich sług, proroków, by mówili: „Nie czyńcie przeciw tych wstrętnych rzeczy, których nienawidzę!” nie chcieli słuchać ani nie nakłonili swych uszu, by się odwrócić od swej nieprawości i by nie składać ofiar obcym bogom.

Łk 21,37 Przez dzień nauczał Jezus w świątyni, wieczorem zaś wychodził i nocę spędzał na górze zwanej Oliwną.

Mt 26,55-56 W owej chwili Jezus rzekł do tłumów: «Wyszliście z mieczami i kijami jak na zbójcę, żeby Mnie pojmać. Codziennie zasiadałem w świątyni i nauczałem, a nie pochwytiliście Mnie. Lecz stało się to wszystko, żeby się wypełniły Pisma proroków». Wtedy wszyscy uczniowie opuścili Go i uciekli.

Łk 5,3 Wszedłszy do jednej łodzi, która należała do Szymona, poprosił go, żeby nieco odbił od brzegu. Potem usiadł i z łodzi nauczał tłumy.

3-4 ***Wówczas uczeni w Piśmie i faryzeusze przyprowadzili do Niego kobietę którą pochwycono na cudzołóstwie, a postawiwszy ją pośrodku, powiedzieli do Niego: «Nauczycielu, tę kobietę dopiero pochwycono na cudzołóstwie.»***

5 W Prawie Mojżesz nakazał nam takie kamienować. A Ty co mówisz?»

Kpł 20,10 Ktokolwiek cudzołoży z żoną bliźniego, będzie ukarany śmiercią i cudzołożnik, i cudzołożnica.

Pwt 22,20-24 Lecz jeśli oskarżenie to okaże się prawdziwym, bo nie znalazły się dowody dziewictwa młodej kobiety, wyprowadzą młodą kobietę do drzwi domu ojca i kamienować ją będą mężowie tego miasta, aż umrze, bo dopuściła się bezceństwa w Izraelu, uprawiając rozpustę w domu ojca. Usuniesz zło spośród siebie. Jeśli się znajdzie człowiek śpiącego z kobietą zamężną, oboje umrą: mężczyzna śpiący z kobietą i ta kobieta. Usuniesz zło z Izraela. Jeśli dziewica została zaślubiona mężowi, a spotkał ją inny jakiś mężczyzna w mieście i spał z nią, oboje wyprowadzicie do bramy miasta i kamienować ich będziecie, aż umrą: młodą kobietę za to, że nie krzychała będąc w mieście, a tego mężczyznę za to, że zadał gwałt żonie bliźniego. Usuniesz zło spośród siebie.

Ez 16,38-40 Będę cię sądził tak, jak się sądzi cudzołożnice i zabójczynię. Wydam cię krwawemu gniewowi i zazdrości. Wydam cię w ich ręce, a oni zniosą twoje szałas, zniszczą twoje wzniesienia, rozbiorą cię z twoich szat, zaberą ci twoje klejnoty i pozostawią cię nagą i odkrytą. Zwołają przeciwko tobie zgromadzenie, ukamienują cię i mieczami poćwiartują na części.

6 Mówili to wystawiając Go na próbę, aby mieli o co Go oskarżyć. Lecz Jezus nachyliwszy się pisał palcem po ziemi.

Lb 14,22 Wszyscy, którzy widzieli moją chwałę i moje znaki, które działałem w Egipcie i na pustyni, a wystawiali Mnie na próbę już dziesięciokrotnie i nie słuchali mego głosu...

Mt 19,3 Wtedy przystąpili do Niego faryzeusze, chcąc Go wystawić na próbę, i zadali Mu pytanie: «Czy wolno oddać swoją żonę z jakiegokolwiek powodu?»

Łk 10,25 A oto powstał jakiś uczony w Prawie i wystawiając Go na próbę, zapytał: «Nauczycielu, co mam czynić, aby osiągnąć życie wieczne?»

Łk 20,20-22 Śledzili Go więc i nasłali na Niego szpiegów. Ci udawali pobożnych i mieli podchwycić Go w mowie, aby Go wydać zwierzchności i władzy namiestnika. Zapytali Go więc: «Nauczycielu, wiemy, że słusznie mówisz i uczysz, i nie masz względu na osobę, lecz drogi Bożej w prawdzie nauczasz. Czy wolno nam płacić podatek Cezarowi, czy nie?» 23 On przejrzał ich podstęp i rzekł do nich...

1 Kor 10,9 I nie wystawiamy Pana na próbę, jak wystawiali Go niektórzy z nich i poginęli od węzów.

Rdz 49,9 Judo, młody lwie, na zdobyczy rósł będziesz, mój synu: jak lew czai się, gotuje do skoku, do lwicy podobny - któż się ośmieli go drażnić?

Jr 17,13 Nadziejo Izraela, Panie! Wszyscy, którzy Cię opuszczają, będą zawstydzeni. Ci, którzy oddalają się od Ciebie, będą zapisani na ziemi, bo opuścili źródło żywej wody, Pana.

łaskawości i prawdy. „Kto z was - oświadczył - jest bez grzechu, niech pierwszy rzuci na nią kamień.“ Oto odpowiedź Mądrości! Czyż nie zmusił ich, aby zastanowili się nad sobą? Na zewnątrz oskarżali fałszywie, a wewnętrznie nie zastanawiali się nad sobą; widzieli cudzołożnicę, nie widzieli siebie...

Słyszeliście, nauczyciele, strzegącego Zakon, ale jeszcze nie usłyszeliście Prawodawcy. Cóż bowiem innego chce On powiedzieć pisząc palcem na piasku? Palcem Bożym jest napisany Zakon, a ze względu na zatwardziałość napisany jest na kamieniu. Teraz już na ziemi pisał, bo owocu szukał. Słyszeliście więc, że Zakon ma być wypełniony, cudzołożnica ma być ukamienowana. Czy jednak przez jej ukaranie karzący wypełnia Zakon? Niech każdy z was zastanowi się nad sobą; niechaj wejdzie w siebie, niech wstąpi na trybunał swego ducha, niech stanie przed swoim sumieniem, niech zmusi się do wyznania. On wie, kim jest, żaden natomiast człowiek nie wie, co jest w człowieku, prócz ducha człowieka, który w nim jest (1 Kor 2,11). Każdy w siebie się wpatrując znajduje z całą pewnością, iż jest grzesznikiem. A przeto albo ją uwolnijcie, albo wspólnie z nią przyjmijcie karę wyznaczaną przez Zakon. Gdyby powiedział, żeby cudzołożnicy nie kamienować, wykazanoby mu niesprawiedliwość; jeśliby oświadczył, że ma być ukamienowana, nie byłby łagodny.

Niech więc powie, co winien powiedzieć i łagodny, i sprawiedliwy: „Kto z was jest bez grzechu, niech pierwszy rzuci na nią kamień“. To jest głos sprawiedliwości. Niechaj grzesznica będzie ukarana, ale nie przez grzeszników. Niech Zakon się wypełni, ale nie przez wiarołomców Zakonu. To w całej ziemi jest głos sprawiedliwości. Tą sprawiedliwością jakby pociskiem uderzył: w siebie się wpatrzyli i znaleźli, że są winni „jeden po drugim wszyscy odeszli“. Dwoje pozostało: nieszcześliwa i miłosierdzie (misera et misericordia). Pan zaś skoro pociskiem sprawiedliwości ich uderzył, nie raczył zwracać uwagi na pokonanych, lecz odwróciwszy wzrok od nich „znowu pisał palcem po ziemi“.

Gdy tedy niewiasta sama pozostała i wszyscy inni odeszli, zwrócił oczy na nią. Słyszeliście głos sprawiedliwości, posłuchajmy i łaskawości. Sądzę, że ową niewiastę bardzo przeraziło, gdy usłyszała słowa Pana: „Kto z was jest bez grzechu, niech pierwszy rzuci na nią kamień“. Faryzeusze wglądawszy w siebie, przez swe odejście sami się przyznali do winy, pozostawiając niewiastę z wielkim grzechem Temu, który żył bez grzechu. A gdy usłyszała: „Kto z was jest bez grzechu, niech pierwszy rzuci na nią kamień“, oczekiwała, iż ją ukarze Ten, w którym grzechu znaleźć nie mogła. Chrystus zaś, który językiem sprawiedliwości wszystkich odpędził, zwrócił na nią łaskawe spojrzenie i zapytał: „Nikt cię nie potępił?“ Odpowiedziała: „Nikt, Panie“. A On rzekł: „I ja cię nie potępię“. Może się lękałaś mego potępienia, ponieważ nie znalazłaś we mnie grzechu? „I ja cię nie potępię.“ Cóż to znaczy, Panie? Popierasz więc grzechy? Wcale nie. Zważ, co jest dalej: „Idź i nie grzesz więcej“. A przeto Pan potępił grzech, a nie człowieka. Gdyby bowiem popierał grzech, tak by powiedział: I ja cię nie potępię. Idź i żyj, jak chcesz. Bądź spokojna, ja cię uwolnię. Jakichkolwiek grzechów się dopuścisz, zwolnię cię od wszelkiej kary i od katuszy piekła i podziemia. Tak jednak nie powiedział...

Łagodny jest Pan, cierpliwy jest Pan, ale i sprawiedliwy jest Pan, i prawdomówny jest Pan. Daje ci czas do poprawy, lecz ty bardziej kochasz zwłokę niż poprawę. Wczoraj złym byłeś? Dzisiaj bądź dobry. I dzisiejszy dzień źle spędziłeś? Popraw się przynajmniej jutro. Zawsze czekasz i od miłosierdzia Bożego wiele sobie obiecujesz, jakby Ten, który przez pokutę obiecuje ci przebaczenie, obiecał ci i dłuższe życie. Skąd wiesz, co ci przyniesie dzień jutrzejszy? Słusznie mówisz w swym sercu: Gdy się poprawię, Bóg mi przebaczy wszelkie grzechy. Nie możemy zaprzeczyć, iż tym, którzy się poprawili i nawrócili, Bóg obiecał przebaczenie. Albowiem czytasz mi u proroka, że Bóg obiecuje ci przebaczenie, jeśli się poprawisz; nie czytasz jednak, iż obiecał ci długie życie.

Z dwóch zatem stron ludzie są wystawieni na niebezpieczeństwo: przez nadzieję i rozpacz. Przez to, co się sobie sprzeciwia, przez przeciwne uczucia. Nadzieją jest zwiedziony, który mówi: Bóg jest dobry, Bóg jest miłosierny; będę czynił, co mi się podoba, co mi jest miłe, popuszczę wodze swoim pożądliwościom, spełniać będę to, czego pragnie dusza moja.

Prz 28,13 Nie zazna szczęścia, kto błędy swe ukrywa; kto je wyznaje, porzuca - ten miłosierdzia dostąpi.

Iz 1,16-18 Obmyjcie się, czyści bądźcie! Usuńcie zło uczynków waszych sprzed moich oczu! Przeście czynić zło! Zaprawiajcie się w dobrem! Troszczcie się o sprawiedliwość, wspomagajcie uciśnionego, oddajcie słusność sierocie, w obronie wdowy stawajcie! Chodźcie i spór ze Mną wiedzcie! - mówi Pan. Choćby wasze grzechy były jak szkarłat, jak śnieg wybieleją; choćby czerwone jak purpura, staną się jak wełna.

Iz 55,6 Szukajcie Pana, gdy się pozwala znaleźć, wzywajcie Go, dopóki jest blisko!

Ez 18,30-32 Dlatego, domu Izraela, będę was sądził, każdego według jego postępowania - wyrocznia Pana Boga. Nawróćcie się! Odstąpcie od wszystkich waszych grzechów, aby wam już więcej nie były sposobnością do przewiny. Odrzućcie od siebie wszystkie grzechy, któreście popełniali przeciwko Mnie, i utwórzcie sobie nowe serce i nowego ducha. Dlaczego mielibyście umrzeć, domu Izraela? Ja nie mam żadnego upodobania w śmierci - wyrocznia Pana Boga. Zatem nawróćcie się, a żyć będziecie.

Mt 21,28-31 Co myślicie? Pewien człowiek miał dwóch synów. Zwrócił się do pierwszego i rzekł: „Dziecko, idź dzisiaj i pracuj w winnicy!” Ten odpowiedział: „Idę, panie!”, lecz nie poszedł. Zwrócił się do drugiego i to samo powiedział. Ten odparł: „Nie chcę”. Później jednak opamiętał się i poszedł. Któryż z tych dwóch spełnił wolę ojca?» Mówią Mu: «Ten drugi». Wtedy Jezus rzekł do nich: «Zaprawdę, powiadam wam: Celnicy i nierządnicę wchodzi przed wami do królestwa niebieskiego.

Łk 5,32 «Nie przyszedłem wezwać do nawrócenia sprawiedliwych, lecz grzeszników».

Łk 13,2-3 «Czyż myślicie, że ci Galilejczycy byli większymi grzesznikami niż inni mieszkańcy Galilei, że to ucierpieli? Bynajmniej, powiadam wam; lecz jeśli się nie nawrócicie, wszyscy podobnie zginiecie».

Łk 15,7 Powiadam wam: Tak samo w niebie większa będzie radość z jednego grzesznika, który się nawraca, niż z dziewięćdziesięciu dziewięciu sprawiedliwych, którzy nie potrzebują nawrócenia.

Łk 15,32 «A trzeba się weselić i cieszyć z tego, że ten brat twój był umarły, a znów ożył, zaginął, a odnalazł się».

Rz 2,4 A może gardzisz bogactwem dobroci, cierpliwości i wielkoduszności Jego, nie chcąc wiedzieć, że dobroć Boża chce cię przywieść do nawrócenia?

Rz 5,20-21 Natomiast Prawo weszło, niestety, po to, by przestępstwo jeszcze bardziej się wzmogło. Gdzie jednak wzmógł się grzech, tam jeszcze obficiej rozlała się łaska, aby jak grzech zaznaczył swoje królowanie śmiercią, tak łaska przejawiała swe królowanie przez sprawiedliwość wiodącą do życia wiecznego przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego.

1 Tm 1,15-16 Nauka to zasługująca na wiarę i godna całkowitego uznania, że Chrystus Jezus przyszedł na świat zbawić grzeszników, spośród których ja jestem pierwszy. Lecz dostąpiłem miłosierdzia po to, by we mnie pierwszym Jezus Chrystus pokazał całą wielkoduszność jako przykład dla tych, którzy w Niego wierzyć będą dla życia wiecznego.

Augustyn, Komentarz do ewangelii św. Jana 33,4-8

Co więc Pan Jezus odpowiedział? Co im odpowiedziała Prawda, co odpowiedziała Mądrość, co odpowiedziała Sprawiedliwość, przeciw której przygotowano zasadzkę? Nie powiedział: Nie należy jej kamienować, aby się nie zdało, że mówi przeciw Zakonowi. Dalekim też był od tego, aby powiedział: Ma być ukamienowana. „Przyszedł bowiem nie gubić, co znalazł, lecz szukać, co zginęło“ (Łk 19,10). Co więc powiedział? Widzicie, jak pełen jest sprawiedliwości,

Dn 5,5 W tej chwili ukazały się palce ręki ludzkiej i pisały za świecznikiem na wapnie ściany królewskiego pałacu. Król zaś widział piszącą rękę...

Ps 38,13-15 Ci, którzy czyhają na moje życie, zastawiają sidła, ci, którzy źle mi życzą, mówią przewrotnie i przez cały dzień obmyślają podstęp. A ja nie słyszę - jak głuchy; i jestem jak niemy, co ust nie otwiera. I stałem się jak człowiek, co nie słyszy; i nie ma w ustach odpowiedzi.

Ps 39,2 Rzekłem: «Będę pilnował dróg moich, abym nie zgrzeszył językiem; nałożę na usta wędzidło, dopóki naprzeciw mnie jest występny».

Prz 26,17 Chwyta za uszy psa, który biegnie - kto w cudze spory się miesza.

Koh 3,7 Jest czas rozdierania i czas zszywania, czas milczenia i czas mówienia...

Am 5,10 W bramie nienawidzą dowodzącego słusności, nie cierpią tego, który mówi prawdę.

Am 5,13 Dlatego w tym czasie milczy człowiek roztropny, bo jest to czas niedoli.

Mt 10,16 Oto Ja was posyłam jak owce między wilki. Bądźcie więc roztropni jak węże, a nieskazitelni jak gołębice!

7 A kiedy w dalszym ciągu Go pytali, podniósł się i rzekł do nich: «Kto z was jest bez grzechu, niech pierwszy rzuci na nią kamień».

J 7,46 Strażnicy odpowiedzieli: «Nigdy jeszcze nikt nie przemawiał tak, jak ten człowiek przemawia».

Prz 12,18 Nierozważnie mówić - to ranić jak mieczem, a język mądrych - lekarstwem.

Prz 26,4-5 Nie odpowiadaj głupiemu według jego głupoty, byś nie stał się jemu podobnym. Głupiemu odpowiadaj według jego głupoty, by nie pomyślał, że mądry.

Jr 23,29 Czy moje słowo nie jest jak ogień - wyrocznia Pana - czy nie jest jak młot kruszący skałę?

1 Kor 14,24-25 Gdy zaś wszyscy prorokują, a wejdzie podczas tego jakiś poganin lub człowiek prosty, będzie przekonany przez wszystkich, osądzony i jawne staną się tajniki jego serca; a tak, upadłszy na twarz, odda pokłon Bogu, oznajmiając, że prawdziwie Bóg jest między wami.

Kol 4,6 Mowa wasza, zawsze miła, niech będzie zaprawiona solą, tak byście wiedzieli, jak należy każdemu odpowiadać.

Hbr 4,12-13 Żywe bowiem jest słowo Boże, skuteczne i ostrzejsze niż wszelki miecz obosieczny, przenikające aż do rozdzielenia duszy i ducha, stawów i szpiku, zdolne osądzić pragnienia i myśli serca. Nie ma stworzenia, które by było przed Nim niewidzialne, przeciwnie, wszystko odkryte i odsłonięte jest przed oczami Tego, któremu musimy zdać rachunek.

Ap 1,16 W prawej swej ręce miał siedem gwiazd i z Jego ust wychodził miecz obosieczny, ostry. A Jego wygląd - jak słońce, kiedy jaśnieje w swej mocy.

Ap 2,16 Nawróć się zatem! Jeśli zaś nie - przyjdę do ciebie niebawem i będę z nimi walczył mieczem moich ust.

Ap 19,15 A z Jego ust wychodzi ostry miecz, by nim uderzyć narody: On paść je będzie różgą żelazną i On wyciska tłocznię wina zapalczego gniewu Wszechmogącego Boga.

Pwt 17,6 Na słowo dwu lub trzech świadków skaże się na śmierć; nie wyda się wyroku na słowo jednego świadka.

Ps 50,16-20 A do grzesznika Bóg mówi: «Czemu wyliczasz moje przykazania i masz na ustach moje przymierze ty, co nienawidzisz karność i moje słowa rzuciłeś za siebie? Ty widząc złodzieja,

razem z nim biegniesz i trzymasz z cudzołożnikami. W złym celu otwierasz usta, a język twój knuje podstęp. Zasiadłszy, przemawiasz przeciw swemu bratu, znieważasz syna swojej matki.

Mt 7,1-5 Nie sądzcie, abyście nie byli sądzeni. Bo takim sądem, jakim sądzicie, i was osądzą; i taką miarą, jaką wy mierzycie, wam odmierzą. Czemu to widzisz drzazgę w oku swego brata, a belki we własnym oku nie dostrzegasz? Albo jak możesz mówić swemu bratu: Pozwól, że usunę drzazgę z twego oka, gdy belka tkwi w twoim oku? Obludniku, wyrzuć najpierw belkę ze swego oka, a wtedy przejrzysz, ażeby usunąć drzazgę z oka twego brata.

Mt 23,25-28 Biada wam, uczeni w Piśmie i faryzeusze, obludnicy! Bo dbacie o czystość zewnętrznej strony kubka i misy, a wewnątrz pełne są one zdzierstwa i niepowściągliwości.

Faryzeuszu ślepy! Oczyść wewnątrz kubka, żeby i zewnętrzna jego strona stała się czysta.

Biada wam, uczeni w Piśmie i faryzeusze, obludnicy! Bo podobni jesteście do grobów pobielanych, które z zewnątrz wyglądają pięknie, lecz wewnątrz pełne są kości trupich i wszelkiego plugastwa. Tak i wy z zewnątrz wydajecie się ludziom sprawiedliwi, lecz wewnątrz pełni jesteście obludy i nieprawości.

Rz 2,1-3 Przeto nie możesz wymówić się od winy, człowiecze, kimkolwiek jesteś, gdy zabierasz się do sądenia. W jakiej bowiem sprawie sądzisz drugiego, w tej sam na siebie wydajesz wyrok, bo ty czynisz to samo, co osądzasz. Wiemy zaś, że sąd Boży według prawdy osiąga tych, którzy się dopuszczają takich czynów. Czy myślisz, człowiecze, co osądzasz tych, którzy się dopuszczają takich czynów, a sam czynisz to samo, że ty unikniesz potępienia Bożego?

Rz 2,21-25 Ty, który uczysz drugich, sam siebie nie uczysz. Głosisz, że nie wolno kraść, a kradniesz. Mówiąc, że nie wolno cudzołożyć, cudzołożył? Który brzydzisz się bożkami, okradasz świątynie? Ty, który chlubisz się Prawem, przez przekraczanie Prawa znieważasz Boga. Z waszej to bowiem przyczyny - zgodnie z tym, jest napisane - poganie bluźnią imieniu Boga. Obrzezanie posiada wprawdzie wartość, jeżeli zachowujesz Prawo. Jeżeli jednak przekraczasz Prawo będąc obrzezanym, stajesz się takim, jak nieobrzezany.

8-9 I powtórnie nachyliwszy się pisał na ziemi. Kiedy to usłyszeli, wszyscy jeden po drugim zaczęli odchodzić, poczynając od starszych, aż do ostatnich. Pozostał tylko Jezus i kobieta, stojąca na środku.

Rdz 42,21-22 Mówili między sobą: «Ach, zawiniliśmy przeciwko bratu naszemu, patrząc na jego strapienie, kiedy nas błagał o litość, a nie wysłuchaliśmy go! Dlatego przyszło na nas to nieszczęście».

Ruben zaś tak im wtedy powiedział: «Czyż wam tego nie mówiłem: Nie dopuszczajcie się wykroczenia względem tego chłopca; ale nie usłuchaliście mnie. Toteż teraz żąda się odpowiedzialności za jego krew!»

1 Krl 17,18 Wówczas powiedziała ona Eliaszowi: «Czego ty, mężu Boży, chcesz ode mnie? Czy po to przyszedłeś do mnie, aby mi przypomnieć moją winę i przyprawić o śmierć mego syna?»

Ps 50,16-21 A do grzesznika Bóg mówi: «Czemu wyliczasz moje przykazania i masz na ustach moje przymierze ty, co nienawidzisz karności i moje słowa rzuciłeś za siebie? Ty widząc złodzieja, razem z nim biegniesz i trzymasz z cudzołożnikami. W złym celu otwierasz usta, a język twój knuje podstęp. Zasiadłszy, przemawiasz przeciw swemu bratu, znieważasz syna swojej matki. Ty to czynisz, a Ja mam milczeć? Czy myślisz, że jestem podobny do ciebie? Skarcę ciebie i postawię ci to przed oczy.

Koh 7,22 Bo często przecież, jak sam wiesz, ty także innym złorzeczyłeś.

Łk 12,1-3 Kiedy wielotysięczne tłumy zebrały się koło Niego, tak że jedni cisnęli się na drugich, zaczął mówić najpierw do swoich uczniów: «Strzeżcie się kwasu, to znaczy obludy faryzeuszów. Nie

ma bowiem nic ukrytego, co by nie wyszło na jaw, ani nic tajemnego, co by się nie stało wiadome. Dlatego wszystko, co powiedzieliście w mroku, w świetle będzie słyszane, a coście w izbie szeptali do ucha, głosić będą na dachach.

Rz 2,15 Wykazują oni, że treść Prawa wypisana jest w ich sercach, gdy jednocześnie ich sumienie staje jako świadek, a mianowicie ich myśli na przemian ich oskarżające lub uniewinniające.

1 J 3,20 A jeśli nasze serce oskarża nas, to Bóg jest większy od naszego serca i zna wszystko.

Umiłowani, jeśli serce nas nie oskarża, mamy ufność wobec Boga, i o co prosić będziemy, otrzymamy od Niego, ponieważ zachowujemy Jego przykazania i czynimy to, co się Jemu podoba.

Hi 5,12-13 Udaremnia zamysły przebiegłych: dzieło ich rąk - nieskuteczne; chytry złapani, choć sprytni - daremne knowania podstępnych.

Hi 20,27 Niebo odłoni przewiny, ziemia dlań wrogiem się stanie.

Ps 9,16-17 Paganie wpadli w jamę, którą wykopali; noga ich uwięzła w sidle przez nich zastawionym. Pan się objawił, sąd przeprowadził, w dzieła rąk swoich uwikła się występny.

Ps 40,15 Niech się zmieszają i razem okryją rumieńcem ci, co na życie me czyhają, aby je odebrać. Niech się cofną zawstydzeni ci, którzy z niedoli mojej się weselą.

Ps 71,13 Niech się zawstydzą i niech upadną wrogowie mego życia; niech się hańbą i wstydem okryją szukający mego nieszczęścia!

Łk 13,17 Na te słowa wstyd ogarnął wszystkich Jego przeciwników, a lud cały cieszył się ze wszystkich wspaniałych czynów, dokonywanych przez Niego.

J 8,12 A oto znów przemówił do nich Jezus tymi słowami: «Ja jestem światłością świata. Kto idzie za Mną, nie będzie chodził w ciemności, lecz będzie miał światło życia».

10 Wówczas Jezus podniósłszy się rzekł do niej: «Kobieto, gdzie oni są? Nikt cię nie potępił?»

Iz 41,11-12 Oto wstydem i hańbą się okryją wszyscy rozjątrzeni na ciebie. Unicestwieni będą i zginą ludzie kłócący się z tobą. Będziesz ich szukał, lecz nie znajdziesz tych ludzi, twoich przeciwników. Unicestwieni będą i na nic zejną ludzie walczący z tobą.

11 A ona odrzekła: «Nikt, Pani!» Rzekł do niej Jezus: «I Ja ciebie nie potępiam. - Idź, a od tej chwili już nie grzesz!».

J 8,15 Wy wydajecie sąd według zasad tylko ludzkich. Ja nie sądzę nikogo.

J 3,17 Albowiem Bóg nie posłał swego Syna na świat po to, aby świat potępił, ale po to, by świat został przez Niego zbawiony.

Łk 12,13-14 Wtedy ktoś z tłumu rzekł do Niego: «Nauczycielu, powiedz mojemu bratu, żeby się podzielił ze mną spadkiem». Lecz On mu odpowiedział: «Człowieku, któż Mię ustanowił sędzią albo rozjemcą nad wami?»

Rz 13,3-4 Albowiem rządzący nie są postrachem dla uczynku dobrego, ale dla złego. A chcesz nie bać się władzy? Czyń dobrze, a otrzymasz od niej pochwałę. Jest ona bowiem dla ciebie narzędziem Boga, prowadzącym ku dobremu. Jeżeli jednak czynisz źle, lękaj się, bo nie na próżno nosi miecz. Jest bowiem narzędziem Boga do wymierzenia sprawiedliwej kary temu, który czyni źle.

J 5,14 Potem Jezus znalazł go w świątyni i rzekł do niego: «Oto wyzdrowiałeś. Nie grzesz już więcej, aby ci się coś gorszego nie przydarzyło».